முன்பக்கத் தொடர் : தொன்மத் தமிழவர் கின்றது கீழ்க்கீழ்ப்பெயர். உன்னைப் பெற்றதால் பேற்றவ
னைடைய வாரியோன் யாவன்? * நாணினையோ, நங்காய்! அது, உன் பெரும் பெண்மை யோடு
மயங்கர்த்தியதே. ஆனால் நீ வைத்த தேரியன், இப்பொழுது நான் வருந்துகின்றேன் * கன்னிமாடம்
வரை மயக்கவல் ஆனும் மாக்கியம் ஏதாகட்டும் * வழங்குவேனாத யுள்ளான் வேறொன்றும்
அறிந்திலர நான் கிண்டு மெடையாய் உன்னை கிக்கின்றேன்! * மண்வான! மறுப்பது கிடையாது
மானமுடையவுதாதகமும் * ஏன் நெருக்கம் நாடிய காதலை என் அன்னையும் வழிக்கு நினையான் *
ரேய காதலால் ஏன்றியவர் நமமாயன் வேறு கிடம் ஆன்வரையிலும் நினைப்பதையும் நாம் கடை
துவாரணன்? பழிபேசும் நாவும் ஏன்னுணையான் பொசுங்கியிலும் * பெண்ணே! நற்சு பூசிய
ஆடர்களான் வருத்த வேண்டும் ஏன்பது உன் கருத்தோ! * தோதலை கடந்தது என் சுறல்
என்பதை என் ஆன்வாயே, உனக்கு எய்யு நான் மெய்மறத்துக் காட்டவேன்! * என் பொன்
னாத வாதி கிடையாது கிடக்க ஒருவனாய் பழிப்பதில் ஏது பயன்? * கிளையை வளர்த்துப்
பாம்பின் வாய் கிட்டது போலாயாற்றே! * பாஞ்சாலியான் மானங்காத்த ஒரு கடவுள் என்னைக்
கைவிடான் * அன்னையும் அது வளர்க்கும் அறத்தையும் நீ அறியமாட்டாய் * அன்பு, நீதி,
அறம் என்று மூன்றாக்களைப் பெய்து ஏன்னை வழிந்த வடவாம் ஏன்று ஏண்ணுதே. ஆற்றல் கிள்ளாத
கோவுடைக் கிழியரும் அறிதலைக்கள் அவை. * பிறந்தவர் ஒரு நாள் தாக வேண்டியவரே. வழி
க்கையின் நிலம் வரைந்த நாளில் கணக்கள் அளக்கப்படுவதற்கேயது அன்று. நீண்ட வாழ்ந்த
வரே நீடு வாழ்ந்தவர் * ஏன் மாணுவன்னதுயான், கிக்கள் ஆக்கமேல், தீ தாயே! அப்பா
முத நின்ன உன் காத்தான் கிப்பாவுக்கு நினைத்து துணியாய் வாடு. இப்பொழுது வேண்டாம் * பெண்
மைக்கேயிய பெண்ணை யெள்ளாம் கவர்ந்து கிளையாய், நியாவன்? * தெய்மை சேர் மனத்தைத்
கிளத்தான் ஏன் கையு பெறுக்கே சான்றாய் * கிக்கழு கிடையாமையை வர்த்தும் துய்த்தொன் தான்
கிளையும் தலைக்கோ மதுவைப் பெறுகின்றது * ஒன்றாய் படர்ந்த மல்லாகையை போன், அரசே, உற்
துயி ஒருத்தி அவனுக்கே மனைவியானால் * கிய்புதுமைக்கலை ஏங்கே கிற்றாய்? உன் காதற் கனாதாகியவ்
ருய, உன்னால் நினைந்த நமயலான ஏன் கன்னியுள்ளத்தில், மாறுதொன்றை நினைக்கவும், பொற்ற
வும், கிடமில்லையே * கானா காரியத் தெனிய கிள்ளாதவர்கள்தான் அது ஆய்வார்கள் * வயது கிறா
ந்த உன் தந்தையைத் தேற்றொன்ட சுவேதோ, உன் கருத்து * தாரை வேண்டாம்! பகலான் உயர்
தேய்ந்த கதிரினும் பகைக்கு மாய்ப் ஏகாத்து மறுவுத கானா * வேர்த்தேன்! தோனால் நான்றத்தான்
மோய்ப்பவுகொண்டு நாய்போல் அலைந்த உன்னையே மாய்த்துக் கொள்ளாதே! * கண்ணையே தந்து
தருமம் வளர்த்த அம்மடவான், வாடி: கிறுணம் கடந்தவரி நிகழுவள்ளது அவள் புரி கருமம் * உள்ள
வர் உள்ளவென்னாம் உள்ளபடி அறியும் மெய்யன் ஏன்னை அறிவான் * நீ தந்த நேயம், வளர்ந்தே
ஏறும் உடனாக நின்றுவரும் தன்மையது என்பது அறியாய் போனேன் * நினை கிற்ற தெள்ளம்
பலனான நேர்க்கவும், நிராயுதனாய் பற்றிப் சரணாந்து வந்தைக்கத்தான் போதும் * உன் அன்பால்
ஆதும் கிடது * தேவரின் கண் வடிந்த நீர் ஏன்னைப் புனிதமாக்கியது * கிண்டு வாடு உதயம்
தன்மையான் உதயம் ஆயிற்று *

தம்பன் மகன் ஓர் உயர்ந்த கவியான் கியன்ன அளத்தான் மற்றொரு கவி யுள்ளமே
கிறந்த கருவியாகும் * கிணிமை - சதுரஸ்ரமை, பைரஸ்ரமை, சதுரபாணிமை, நீளை
கிணிமை ஏனப் பலதிறப்படும் * நன்னீர் பெருகி பாரட்டு நிலத்தை அகழ்ந்தான்
புரண்ணீர் ஊறுவதைப் போல * ஆய ஆனால் தோரணி அழியும் அத்துணைக் கிறு பொரு
தன் மணிகள் அகத்திய முழுகை கிடந்து வாளக்கமாக்கு மின்ன அரசுகள் எத்தனை
வாரணாண்மையான் எதிரே கதிரின் தூளாண்மை ஆல்லாதாயாந்து * முரண்தத் தன்மையை
வளர்த்து வாட்ட மாதிரி கிலைந்தான் * மாட்டத் தன்மையை வளர்த்து வாட்ட மாதிரி கிலைந்தான் *
அடிதிலும் கிடைக்கார் ஏனத்திலும் அவனையே தேரைத் எடுத்து வாட்டார் * வானனும் அதன் ஒளி
யிலும், ஆவும் அதன் மணமும், தாரத்தும் அதன் கிதமும், மின்னலும் அதன் கிடத்தும் எவ்வாறு பாரி
யாது ஊனையிலும் ஊனையிலும் போல * தன்கிய்ப் என்ன யோகா வழிவாக் தன்னைப் தொலைந்து
வாய் எனகிறது * குடிக்க கருக்கு கிடையே எதிர் ஊத்த கிறையு பதியைத் தன் தகுமதி சுமத்து
ஏன்றிக்கொண்டு அரவாடுவு அமர்ந்து கிடக்கிறான் * தூக்கி வர்தது கொண்டோடே போகிறது.
தூக்கி வர்தது கொண்டோடே போகிறது * கருப்பின் அருகே வெண்மை வெண்ணாம் மதுக்கை வெ
த்தக் கொட்டுவது போல் * மனத்தை கனாது ஆகிய மண்டபம் உருக்கி வருகிறது * கிக்கை
கிய ஹாந்தத்தை, அண்டி நிலையாய் யாந்து, வாணுக்கு வெள்ளமாட்டோடு கிளையை வளர்ப்
த்து கிறது. * மக்களின் கனவாகும் நினவாகும், ஆடையாகும் உடையாகும், பேக்கிதும் பேக்கிதும்,
ஆடாகும் பாடலாகும், உடலாகும் உயிராகும் தவழ்ந்து வரையாது கிளையியிழு வருகிறது * வான்மீ
வடமொழியும், மலையான்தேன் எடுத்தத்தாகும், தூக்கதான் வாரிதியாகும்; கல்லியம்மை எதுக்கு கிளை
துழியில் கிய்தும் கண்ட ராமாயணம் * கல்லான் ஏதுக்கிய வழிவத்தை ஆயும் பேது கல்லால் பெட்டுக்
கொள்வதோ அறிவின் ஏற்றம்? * உடலுக்கே, உயிருக்கே, உள்ளதுக்கே, உணர்வுக்கே, அமைத்த கரங்கள் *
அருளே கிளைப்பவுக்கள் ஏன்றான கொட்டத்தை அறக்கொட்டமாக்கும் காட்டுள்
அறியே கிளையப்பட்டான் * கொக்கையே கக்கு நினைவு வழிவம் எய்தி வந்துள்ளது * கிராக்கத்தை அதுக்
வழிவாரை சன்னி நகையாட கிளைக்கள் புகைந்தான் * கிக்கம் கூர்ந்தோரை அரக்கர், யோக
கிரக்கம் காட்டுவதாக அரக்கர் * மாறா மகட்பு வையகம் பேயல்லாம் ஒருவர்க்கே கடுவாரனும்
கொண்டான் அட்டம். நிகாரமை அத்தனையது * அன்புள்ள கிடத்தில் அத்தமேது *
அன்பின் கேவே கிளைக்கின்ற கிரக்கமே உலகை வாழ்வாக்கக்கூடியும் * உணர்ப்போர்க்கு நாவா
யாகும் கேட்போர்க்கு நாணாகவும் வேண்டும் * சொல்லக்கூடாத சிந்தை கேட்டிற்றான் கிளக்காது *
கர்கனாயக் சுனிகிறான் துயரோடு நினைகயாடிந்து மகிழ்கிறானும் * கண்ணாரி காரணான் துயரை
யவன் * நினைந்து தெய்யும் அவனுடைய கொடுமையை நினைத்தான் * ஆன் பெண் சண்பனவே
வலைக கியக்கும் யகரத்தாவர்கள் * அளையன்ற பண்பும் கிலை கானாதான் கலைப்பு நாரை *
நாணம், படம், அச்சம், பயாப்பு ஏன்று நாண்கே பெண்மை நாயகத்தின் உனக்குரியன். கி தாக்கலான்
ஏன்றத்தாரிடமே பயமாகப் பெண்ணம் கருக்கும் அடிப்படை * நாணம் என்பது பயத்தின் மறுபெ
யர் - மது வகுவம் * தாகத்தையும், மழுவாதையும், கிளாக் கண்ணீரையும், போலக்கொடுமை பொறுத்து போக்
காக வரும் பெண்களுக்கு கைகேயி ஓர் எடுத்துக்காட்டு * ஆண்டு உயரா கிடைத்துக்கு நிதர்
ய கியர்கிடாதும் காணலாம் என்ற உயர் ஆதையான் * அடுத்தொன்றாக்கத் தூய்மையாக்கக்
கூடிய ஏன்வலம் கவி என்பார் ஒருவர் * கவி என்பது மனதுமுடைய தொன்தாய உண்மைக்கியல்
பாந்து அவனுடைய கத்தனையைப்பூர்த்தி செய்வது என்பார் மாறிதொலவர் *